

Borsik Miklós:

Makáma

Ruhájában olyan régen rohad a rab,
valójában nincs ott, csak egy ruhadarab,
hússal töltve, úgyszólván én, bár nem vagyok egy vice-lélek,
megint azon vacillálok,
innom kéne, múltkor debil
volt a nőm is, a Milford-öböl
babonázza, képzeld csak el, ahogy egy milf ordít,
amíg a viharos vizet, a milfordit
nézi, és a parton begyűjti a port a pléd,
meg a cipóm, az ortopéd.
Barátaim elhagynak, Grün dobos lett, Kohn tréner,
otthonuk egy konténer,
mióta kiköltöztek, mert a náci bárók-
ból a lakásukba mindig valaki átszivárog.
Pedig itt, a szomszédban egy üres, ősi garzon,
és lenne hozzá nekik egy hőszigetelő.
Amúgy Óbudáról jövök, a Flóriról,
még mindig a fülemben a Dolly Roll,
nekem inkább az kell, mint amit Grün dobol.
Ő vajon elpirul ettől
aresztlirulettől?

Wes Anderson komoly baja

...Azt hallottam szintén Westől,
hogy Anderson színtévesztő.
„Akkor te vagy, nem, Anderson?”
„Igen, van egy lila borzom.
Komoly baj, de könnyen veszem.”
„Inkább ne vedd könnyen, Wesem.”

Makáma 2

Kedvenc rendeződ TerrenceMalick.
És ha felfortyansz, melyik?
Inkább Lars vont Trier,
aki szerint Vackor szír,
ésKaurismäki-
nak nincsenek, csak kamuizmai?
Nem igaz, szerinte Vackor dán,
de gyűljön a gyomrában arekortán.

Ha félretesszük, jó egy ilyen cső neki.
Vagy mit mondana Jancsó Miki
vagy Jennifer Lynch,
vagy ha jedi-per nincs,
és ráér, akkor George Lucas?
Eli Roth szerint egy rossz U-vas
kellene a Vackor tetemébe.
Anyád ne nézze, de te mért ne?
A halotti toron te nő-
ket szédíthetsz, mint Tarantino.
Kár, hogy nem jöhet Akira Kurosava,
akire Keró szaga
nagy hatással lenne. Flieg auf
viszont akkor is, ha nincs ma HUF
a zsebében, nem szedünk belépőt a Vackor torán
(pedig drága lesz a rántott kormorán).
Enyedi Ildikó
egyedül ül, Toto
megy a háttérben halkán, és Gothár
a sok virágot ár
szerint rendezgeti,
de Marton tétlenül nézi, mert egy geci.
A semmire amúgy Ridley Scott
is rászokott,
kurjantani fog, hogy „Polanski,
egy ilyen tort mikor pihensz ki?
Valahol ott ragadsz, mint Jean-Pierre Jeunet
a sánta Erzsine.”
Persze, visszavárja Koltai
és a cool kaja,
csak ne kérdezd, rábízom-e a
Fábri Zolira,
mint aki nem tudja, él-e még.
Pörögjél, feldobott érme légy,
énszívok, és Robert Wilsonnal a fotelt kínzom.
Majdnem így születtem. Olyan torzan,
ahogy Roy Andersson
beleordít a hiszti-lyukba,
ahonnan rálátni Kim Ki-dukra. Kicsit durva.

2019. II. 13.

„Petri Gyuri,
hatra gyere.”
„Aki tegez, hülye.” –
mondta, de jött a szelleme,
Tandori is vele.
„Gyuri nagyon undorító,
nem áll távol Tandorító” –
írta egyszer Petri, mától
nincs olyan, hogy távol.

Celler Kiss Tamás:

ami belátható

ahol csak szavak vannak, ott szükségszerűen félreértjük egymást. de ezek már nem azok, ezek most mások, újak. az ilyen szavak előtt mondják, hogy szeretném helyrehozni, utána kezdenek csak bele. szeretném helyrehozni. mert látom magam, mint egy klinikai halott: szájalmas vagyok, de ilyenkor még nincs veszve semmi sem. kérem a szívemet, magyarázza meg, ehelyett odaültet a képernyő elé, nézeti velem a fényképedet. kérem az elmémet, magyarázza meg, ehelyett hagyja, hogy érintésed nélkül szép lassan elsötétüljek. hármásával telnek a napok, és közben egyetlen csoda sem történik. vigasztalom magam: azt találok ki, hogy a problémák olyanok, mint a cipőfűzők – van, hogy maguktól oldódnak. de gyávaságból így túl sok mindent fogalmazok meg kijelentő módban. ezért mondom, szeretném, ha valaki őszintén megkérdezné: még mindig vagy már nem. jó lenne, mert nem tudom, mit felelnék.